«La música és una carrera de vida»

El pianista i compositor Ezio Bosso oferirà a Peralada el seu únic concert a l'Estat

«La música és una carrera de vida»

El pianista, director d'orquestra i compositor italià Ezio Bosso oferirà a Peralada, el dia 9 d'agost, l'únic concert que farà a l'Estat espanyol. Bosso, que actualment és el director de l'orquestra anglesa The London Strings, vindrà a l'Alt Empordà per presentar el seu nou disc, «The 12th Room». En aquesta entrevista, Bosso defineix el seu concepte de «música empàtica» i assegura que el més important de la música és poder-la compartir.

L.FANALS / J.AGUSTÍ | GIRONA

«Jo sóc un músic que viu la música, que realment s'hi compromet». El pianista, compositor i director d'orquestra italià Ezio Bosso oferirà el 9 d'agost, al festival del Castell de Peralada, la seva única actuació a l'Estat espanyol. Bosso, acompanyat de David Romano (violí) i Diego Romano (violoncel), presentarà el seu darrer disc, The 12th Room, un títol molt evocador en què recorda que les habitacions són «per habitar, per compartir», i on recull èxits com Following a bird.

Bosso va ser un autor precoç. De ben petit es va formar a Viena amb els mestres Streicher, Österreicher i Schölckner, fins a convertir-se en un dels compositors més destacats de la seva generació amb una música d'estil minimalista i evocadora, que apel·la a les emocions més íntimes de l'ésser humà.

Després d'haver dirigit orquestres com la London Symphony, l'Orquestra del Teatro Regio, la Filharmònica '900, l'Orquestra de l'Acadèmia i, actualment, l'orquestra anglesa The London Strings, Bosso se sent «molt afortunat» d'haver conegut compositors de diferents països, de qui ha après que la música comporta una responsabilitat sobre moltes coses. «Si em preguntes, no m'agrada gens la paraula producte, sinó que per a mi cada disc són com unes gràcies sonores, un moment de vida que s'exalta», assenyala.

Per a Bosso, la música és «una carrera de vida», ja que compon pràcticament cada dia. Entre els seus autors preferits hi ha clàssics com Bach i Chopin, tot i que també li agrada descobrir noves sonoritats. El seu màxim referent, tanmateix, és Beethoven. De fet, recorda que va començar a compondre música -ja de ben jovenet- inspirat per la sonata Clar de Lluna.

El pianista i compositor ha popularitzat el concepte de «música empàtica», ja que, per a ell, el més important de la música és poder-la compartir. «Fer música és compartir un temps i un espai. El músic ha de poder interactuar, no n'hi ha prou de fer música, sinó que fa falta l'oient, el que està escoltant», assenyala. De fet, ell mateix es defineix com un «compositor cel·lular», ja que segons, indica, les seves cèl·lules «vibren quan entren en contacte amb l'altra persona». Però també deixa clar que l'empatia no es refereix només a la seva música, sinó que també pot ser, per exemple, escoltar plegats, amb algú altre, una peça de Beethoven. «L'important és compartir», assenyala.

Bosso opina que la música és quelcom fonamental, «com l'aire que respirem». Per això, creu que els polítics haurien de potenciar-ne l'ensenyament i no oblidar que és una de les coses «més belles» de la vida. Finalment, davant el difícil moment que està vivint Europa, assenyala que cal «tornar a la humanitat», i si cal, començar de zero per construir una nova societat.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2016/07/19/musica-carrera-vida/794684.html?utm_source=rss